25

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOHANNES JACOBUS DÖBELIUS,
Medicinæ Doctor, Profeſſor Publicus, Poliater, & Facultatis ſuæ
DECANUS,
proponit
Ipſo SS. NATIVITATIS FESTO,
More Academico,
SACRATISSIMAM TOTIUS MUNDI
NOCTEM,
NATIVITATI SERVATORIS
NOSTRI
JESU CHRISTI
CONSECRATAM,
LUCEMQUE EA ORTAM,
CIVIBUS ACADEMICIS,
PIE DEVOTEQVE RECOLENDAM.

ROSTOCHII,
Typis JOHANNIS KILII, Univerſitatis Typogr.

QUousque tandem, in peccatorum tenebris, terreſtris vanitatis luto gravis moles latitas? & quousque, Securitatis preſſa nocte, in damnatis mundi cunabulis, ſecurè quidem hactenus; ſed miſerè ſtertis? Quid juvat, quotidiani Luminis præbitorem oculis excipere Corporis; niſi perpetuum animi Lumen oculis excipias Mentis? aut quid juvat, ad quotidianum creati Solis ortum prorepere, operasve diſpeſcere diurnas; niſi in Sole exultes increato, nunquam occidente, nunquam non novo, Intellectûs tui? &, quid denique erit, in Mundani hujus Solis lumine, opera inſtituiſſe tenebrarum; cùm in densis his & plus quàm Cimmeriis quaſi Mundi tenebtris, opera erant Lucis maximè urgenda? Expergiſcere itaque moleſta animo moles! Lux orta eſt tenebris: quousque Spiritum, à DEO paratum, FILIO DEI reparatum, in terreorum deliriorum cœno quaſi conſepultum tenes? ne queat ad Lucem, ſibi quoque ortam, niti colendam, recolendam; vel ad incolendam aliquando eniti. Surgendum eſt, ubi ubi hæſeris, lenta corruptionis maſſa! & properè quidem eſt ſurgendum: propulſaque Securitatis nocte, te-

ne-

WELLCOME LIBRARY INSTITUTE
58700 (25)

nebrarum diſcuſsâ Caligine, Nox præſens, quovis die ſplendidior, debitâ cum Reverentiâ pariter & Gratitudine contemplanda. O verò amabilem! ô venerandam! ô ab initio jam determinatam! Patribus indicatam! Patriarchis oſtenſam, Regibus demonſtratam, Prophetis prædicatam, tot Typis & Carminibus, tot Emblematis & Myſteriis præfiguratam & præeffigiatam, tot ſeculis deſideratam! ô nunquam ſatis prædicatam Salutis noſtræ Noctem! quanta & qualia, ultimâ hâc vitæ cernimus conditione, tuâ Luce? & quam illuſtria elicimus novæ vitæ argumenta? Hæc nox exordium eſt Seculi renovati. Hac nocte natus eſt dierum Auctor! Hac nocte natus à Matre, qui ante ſecula genitus à Patre. Hac nocte natus, qui ante omne erat tempus, Ævitatum Conditor, & Æternitatum Poſſeſſor. Hâc nocte genitus, qui omnia creavit. Hâc nocte Humanitatis ſumpſit principium, qui eſt abſque omni principio, quòd in principio jam erat. Hâc nocte miſertus eſt Hominis, in peccatis mortui, Amator Hominis, ut ipſe Homo fieret, citra peccatum. O indicibilis Miſericordiæ & Dilectionis viſcera! quorum dulcedine animus quaſi ſatiatus exultat, prægustum jam ſentiens æternarum voluptatum, conſpectûs, & conſortii Ejus, qui hâc nobis nocte natus! Natus eſt DEUS

& HOMO, JESUS CHRISTUS; qui Mediator erat inter DEUM & Hominem conſtitutus. Quaſi nudus Homo natus eſt: per ineffabilem ſuam Humanitatem, inhumanum mortalium genus, priſtinæ redditurus Humanitati! Natus eſt Filius, Patris quidem DEI in Cœlis; Matris verò virginis, in his terris: ut nos, toti terreſtres facti, Cœlo renaſceremur; ut Satanæ hactenus Mancipia, in Filios adoptaremur Cœleſtis Patris. In Bethlehem natus eſt, panis domo: qui eſt verum Cœli Manna, verus vitæ panis, ad vitam nos ſatians beatiorem. Pauper eſt natus; divitias nobis recuperaturus, per Adamum amiſſas, jusque reſtituturus filialis hæreditatis. Inter bovem & aſinum creditur natus: In dignitatem repoſiturus priorem, bobus & aſinis per peccatum aſſimilatos. Præcipitati eramus in barathrum Mortis: ſed natus eſt Dux vitæ noſtræ. Fraudulentiâ Satanæ eramus præcipitati: ſed hâc nocte natus eſt Satanæ Victor. In tenebris natus; qui eſt Lux Mundi, diei ſuæ ſplendori reſtitutura, inſuperabili atque indicibili prorſus tenebrarum nocte preſſos. Obtenebrata hactenus erat imago, à quâ repercuti debebat radius, cujus in Luce Lucem videremus. Depreſſa erat, per nos, in Caliginem, quæ à DEO erat ad Lucem creata: ſed hâc nocte Lux interceſſit Gentium, tenebras illumi-

mi-

minans, ex caligine nos Tartari erepturа, inque beatiſſimam repoſitura ſedem, beatiſſimæ lucis. Quàm nunc fugantur terreſtrium curarum, ægritudinum, & ſollicitudinum Nebulæ? Quàm influit Beatitudinis radius in Medullas & oſſa? Quàm novis animum induit viribus? ut, attonitis pupillis ſe erigat in amplexum, rectaque exuperans deſideria Mortalium, in interminabile ſe rapiat conſortium hujus Lucis. Per eſt neceſſaria cuivis, & perquam grata Solis Lux, cujus ſplendor intuitum largitur rerum mundanarum. Ea ſi deficiat; deficit omnis omnium ornatus, deformique cuncta incultu horrent. Sed tamen, Hujus illuminati noctis Sole, vel in corporis ſui carceribus, Cœlum conſcendunt, & Solem Mundi, Solumq; deſpiciunt. Ecquid verò Nos, tergiverſatione inexcuſabili cunctamur, Cives Academici? quin Creaturarum omnium relinquamus claritatem, ad Lucem Nos convertentes Creatoris; ad Lucem Nos convertentes Hujus noctis; ut in Nobis etiam naſcatur, qui hâc eſt nocte natus, JESUS CHRISTUS? Quantum foret, conceptum eſſe & natum Nobis; niſi idem concipiatur & naſcatur in Nobis? O verò heîc imperſcrutabiles Domini vias! O ineffabilem utriusque Mundi harmoniam! Formam introducturus Creator Mundo majori, immittebat Lucem: &

Minoris dicti mundi Forma in Luce ſubſiſtebat Imaginis divinæ. Ea, defectione deformata, Adami prioris, Satisfactione veniebat reformanda, Adami ſecundi. Illâ, in abyſſum detrudebamur confuſionis: Hac, in Palatium reducimur glorioſæ illuminationis. Verum enim verò, non venit ad hanc lucis Gloriam, niſi, in quo natus fuerit CHRISTUS. Sed ille non naſcitur in Nobis: niſi in tempore admiſerimus Gratiæ lumen. Haud ſuperveniebat mundo inſtituendo lux: priusquam aquas fœcundaſſet SPIRITUS DEI. Ut in nobis, nitori noſtro reſtituendis, oriatur Lux Gratiæ; ut Lux oriatur hujus noctis; aqua prærequiritur fœcundanda: ſeriæ pœnitentiæ lacrymæ prærequiruntur. Expreſſus Citreorum malorum ſuccus, atrorem tollit linteorum candidiorum: Cordis coanguſtati lacrymis, maculas abſtergimus peccatorum. Mundum cubile amat munditiei Dominus: abſterſione ſordium cordis, mundum naſcituro Chriſto cubile paramus. Nativitatem Ejus chorus comitatur Angelorum: & quid acceptius fuerit Angelis, lacrymis pœnitentis? Plus erit gaudii in cœlis, ſuper Uno peccatore reſipiſcente, quàm nonaginta juſtis. In Cananæis Nuptiis reddebat ex aquâ Servator vinum: Eſſe verò pœnitentis lacrymas Angelorum Nectar; ignorat nemo. A Virgine natus eſt

Chri-

Chriſtus, viro deſponſata: Non naſcitur in nobis, niſi Corda præextiterint, Sibi ſoli relicta, non Satanæ, Mundi, Carnis libidini ſubjecta. Pauper eſt natus, qui cum Patre & Spiritu æternum regnat. Ut in nobis naſcatur: pauperes excipiamus pauperem, pauperes Spiritu, divites DEO. Sufficit nobis omnibus, in omnibus, à quo ſunt omnia. Nimis eſt avarus, cui non ſufficit Dominus. Ut in nobis naſcatur: paupertati ſuccuramus Naſciturientis. Quicquid abjectisſimis pauperum fecerimus; fecimus Ipſi. Abſoluto Solis mundani circulo natus eſt Chriſtus: Ut naſcatur in nobis, mundanarum vanitatum Circulus eſt abrumpendus. Cum redeunte, diemque paulatim prolongante Sole, creditur Sol noſter natus, unde cum Naturali, Spiritualis quoque Nox eſt progreſſa, & Dies appropinquavit. Abjiciat opera Tenebrarum, renunciet Commeſſationi, Ebrietati, Cubilibus, Impudicitiæ, operibus Noctis, nec credat tenebras eſſe, aut parietibus cooperiri; ſed Lucis amore, & honeſtatis curâ, velut in die ambulans, opera ſua corã Deo & hominibus cupiat lucere, quisquis Spiritualẽ, Servatoris ſui Jesu, Nativitatem apud ſe exoptat. Sub Sole Cœleſti, cœleſtia par eſt, cogitemus. Anguſtus ſit animus, quem terrena delectant: anguſtus ſit animus, quem terrena cruciant. Haud jam ulterius Mundani; ſed Cœlicolæ ſumus, quorum πολίτευμα eſt in Cœlis. Sub Meridiano habitantes, ſicubi Solem ſenſerint verti-

verticalem; Umbram quaſi pedibus culcant. Exortus nobis eſtSol juſtitiæ! illuxit dudum Lux gentium! eccur diutius vanitatis ſpargamus Umbram, pedibus conculcandam? Circa Nativitatem Servatoris circumdabat CLARITAS DOMINI Paſtores. Domini ſit, qui Dominum expetit: Ei ſoli ſe mancipando. Summa Libertas eſt, Huic Domino inſervire. Sed & Dominus ſit, qui Domini vult eſſe: ſibi imperando, deſideria Terræ ſubjugando, Satanæ ſtimulos obtundendo.

Qui ſe volet eſſe potentem,
Animos domet ille feroces,
Nec victa libidine colla
Fœdis ſubmittat habenis.
Etenim Indica licet Tellus
Longè tua jura tremiſcat,
Et ſerviat ultima Thule;
Tamen atras pellere curas,
Miſeraſquè fugare querelas
Non poſſe, Potentia non eſt.

CLARITAS DOMINI circundabat Paſtores. Claritate Domini coruſcat, qui particeps fit Nativitatis ſui JESU: atq; adeò corruſcat, ut fiat ipſe & Filius Lucis, & Lux Mundi. Claritate corruſcat: ut ad quemvis Lucis adſpectum, Lucem exhibeat DEO & proximo, quâ naſcitur in nobis DEUS, & nos DEO renaſcimur, per hunc natum JESUM! Claritate coruſcat: ut componat ſe ad proficiſcendum hinc, ubi ſtatio nulla, ubi manſio nec hoc momento eſt certa, illuc, ubi verâ fide, verâ Vitæ conſtantiâ, & manſurus, & floriturus, & gaviſurus eſt ſemper. Claritate coruſcat: nē cum errantibus in viâ erret, corruptamve ſectetur Mephitim; ſed per hoc atrum mundi chaos, ſplendidam jam & præpatentem oculis, æternæ vitæ ſemitam conſectetur. Ab hâc, ne quiſquam noſtrum unquam deflectat; ſed omnes Gratiæ & Nativitatis Tuæ Luce, quodvis occurrens tenebroſum, felix ſuperemus, inq; Luce aliquando Gloriæ, cum Cœlitibus tuis, æternâ Gloriâ Te Glorificemus; propter SS. Tuam Nativitatem Ipſe

JUVa, JesU DULCIssIMe!